

Ἡ Στοάτα Μαρίνα

ἀποικία ἑλληνική ἀνά τὰς πέντε ἡπείρους, ὅπου τὸ δυστύχημα τῆς ὠραίας, πλὴν δυστήνου Ζακύνθου νὰ μὴ συνεχίησθε βαθύτατα τοὺς ὁμογενεῖς ἡμῶν καὶ ὅπου νὰ μὴ συλλέγωνται ἔρανοι ὑπὲρ τῶν κατοίκων τῆς. Εὐγε εἰς τοὺς οὕτω προθυμομένους ὁμογενεῖς ἡμῶν ἵνα ἔλθωσιν ἀρωγοὶ τῶν παθόντων ἀδελφῶν ἡμῶν! Εὐγε εἰς τοὺς πανταχοῦ λαθόντας τὴν πρωτοβουλίαν νὰ σχηματίσωσιν ἐπιτροπὰς καὶ ἐργαζομένους πρὸς συλλογὴν βοηθημάτων! Εὐγε εἰς τε τοὺς πλουσίους καὶ τὸν λαόν, εἰς πάντας ἐν γένει τοὺς σπεύδοντας νὰ προσφέρωσι γενναίως ὑπὲρ τοιοῦτου φιλανθρωποτάτου σκοποῦ! Ἡ πρωτεύουσα ἡμῶν ἔδωκε πρῶτὸν τὸ σύνθημα τῆς προθύμου ταύτης βοήθειας. Καὶ οὕτως ἔπρεπε νὰ γίνῃ. Ἡ πρωτεύουσα εἶναι ἡ καρδιά τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ διὰ τοῦτο ἦτο ἐπόμενον, ὅτι ἐναυθὰ σφοδρότερον ἐμέλλομεν νὰ αἰσθανθῶμεν τὸ ἄλγος ἐκ τοῦ ἐπελθόντος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν ἀτυχήματος. Ἡ Ζάκυνθος εἶναι ἀξία τῆς τοιαύτης ὁμοθυμοῦ βοήθειας τῶν ἀπανταχοῦ ὁμογενῶν, διότι κέκτηται πλείστους τίτλους δικαιολογοῦντας τὴν γενικὴν συμπάθειαν τοῦ ἑλληνισμοῦ. Εἶναι ἡ ὠραιότερα ἑλληνικὴ νῆσος, ἀληθῶς μυροβόλος καὶ ἀνθοστεφής. Κατοικεῖται ὑπὸ λαοῦ εὐφραντάτου καὶ εὐγενεστάτου, πλήρους πνεύματος καὶ ποιήσεως. Εἶναι ἡ πατρίς τοῦ Σολωμοῦ καὶ τοῦ Κάλθου. Εἶναι ἡ πόλις ἐξ ἧς ἀντήχησε τὸ πρῶτον ὁ ἐθνικὸς ὑπὲρ ἐλευθερίας ὕμνος. Τὰ τέκνα τῆς Ζακύνθου ἠγωνίσθησαν γενναϊότατα κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα καὶ ἐπότισαν ἐν Πελοποννήσῳ καὶ ἀλλαγῶν διὰ τοῦ αἵματός των τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος. Ἡ Ζάκυνθος ἐπρωταγωνίστησε καὶ κατὰ τοὺς ὑπὲρ ἐνώσεως πρὸς τοὺς ἀγγλοὺς ἐπίσης δεινοὺς καὶ εὐγενεῖς ἀγῶνας. Εἶναι ἐν γένει ἐν τῶν ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν πολυτιμωτέρων τμημάτων τοῦ ἑλληνισμοῦ. Μὴ φρεσθῶμεν διὰ ταῦτα καὶ τῶν μεγίστων θυσιῶν πρὸς ἀνακούρισιν αὐτῆς. Ἡ Ζάκυνθος πρέπει διὰ τῶν βοηθημάτων τῶν ἀπανταχοῦ ἑλλήνων ταχέως νὰ ἐπουλώσῃ τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῇ ἐκ τῶν σεισμῶν πληγὰς. Πρέπει ταχέως νὰ ἐπισκευάσῃ τὴν ἐρειπωθεῖσαν ὠραίαν ἄλλοτε πόλιν τῆς καὶ τὰ καταρρεῦσαντα γραφικώτατα χωρία τῆς.

Πρέπει ταχέως νὰ ἴδωμεν τὸν λαόν τῆς τὸν νῦν δυστυχοῦντα καὶ εἰς δικαίαν βαθυτάτην θλίψιν βεβουλισμένον ἀναλαμβάνοντα πάλιν τὰ συνήθη ἔργα του καὶ ἐπανακτώντα πάλιν τὴν φυσικὴν ζωηρότητα καὶ φαιδρότητα του. Ἐχε θάρρος, ἀγαπητὴ Ζάκυνθος, καὶ φέρε γενναίως τὴν ἐπελθοῦσάν σοι δοκιμασίαν, ἀναλογιζομένη, ὅτι τῇ βοηθείᾳ τῶν ἀπανταχοῦ ἑλλήνων θὰ ἀνορθωθῆς ταχέως ἀπὸ τῆς πτώσεώς σου καὶ θὰ ἴδῃς τὴν ζωὴν καὶ τὴν χαρὰν πάλιν ἐπανερχομένης εἰς σέ. Οἱ ἀπανταχοῦ ἑλληνες συνησθάνθησαν τὸ δυστύχημά σου ὡς δυστύχημα ἴδιον. Ἄς σε παρηγορήσῃ καὶ ἄς σε ἐνισχύσῃ ἡ γενικὴ αὕτη πάντων συμπάθεια. Ὅταν ὀλόκληρος ὁ ἑλληνισμὸς συμμερίζεται τόσον ζωηρῶς τὴν δυστυχίαν σου, μὴ φοβοῦ, διότι τὸ πᾶν θὰ ἐπανορθωθῇ. Θάρρος λοιπόν, φιλότατη Ζάκυνθος!

Α. ΔΙΟΜΗΔΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ

ΤΙ εἶναι καταίγεις, πλημμύρα, τρικυμία ἢ ἐκρηξίς ἠραιστείου, τοῦτο δύνανται νὰ περιγράψωσιν ὅσοι ἔτυχε νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τοιαύτην τῆς φύσεως παρεκτροπὴν, οὐχὶ ὅμως καὶ τί εἶναι σεισμός. Ὀλίγα διαρκεῖ οὗτος δευτερόλεπτα καὶ μετὰ τοῦ ἐδάφους σείεται ὁ νοῦς καὶ παραλύουσιν ἐκ τοῦ τρόμου αἱ αἰσθήσεις. Καὶ ὄχι μόνον εἶναι φοβερότερος πάσης ἄλλης θεομηνίας, ἀλλὰ καὶ ὁ μόνος ὑπ' οὐδενὸς προαγγελλόμενος σημείου οὐδ' ἐπιτρέπων προφυλάξιν κάμψιν. Μαῦρα σύννεφα προμηνύουσι τὴν τρικυμίαν, ἡ ὄγκωσις τῶν ὑδάτων τὴν πλημμύραν, καπνὸς καὶ ὑποχθόνιοι κρότοι τὴν ἐκρηξίν τοῦ κρατῆρος, ὑποδεικνύοντες τὴν ἀνάγκην τῆς φυγῆς εἰς τοὺς ἀπειλομένους. Μόνος ὁ σεισμός οὐδέποτε ἀπειλεῖ, ἀλλ' ὑπὸ ἀνέρελον οὐρανόν, ἐνῶ φεγγαρολεῖ ὁ ἥλιος ἢ διανύει τὸν δρόμον τῆς πλησιφαῆς σελήνης, ἐνῶ ἐπικρατοῦσιν ἀδιατάραχτοι ἐπὶ τῆς γῆς οἱ κόποι τῆς ἡμέρας ἢ τῆς νυκτὸς ἡ ἡσυχία, μεταβάλλονται αἰφνης τὰ ἀκίνητα εἰς κινήτα, καλύπτεται τὸ ἔδαφος ὑπὸ ἐρειπίων καὶ πτωμάτων καὶ μαστιζεῖ τοὺς ἐπιζῶντας ἡ γύμνωσις καὶ ἡ πείνα.